

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 108.297 van 20 juni 2002
in de zaak A. 109.730/XII-3271.**

In zake : Danny VANNOOTEN,
 wonende te Neigem,
 Brusselseheerweg 87

tegen :

de GOUVERNEUR VAN HET ADMINISTRATIEF
ARRONDISSEMENT BRUSSEL-HOOFDSTAD.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Danny Vannooten op 31 augustus 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 10 november 2000 van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad waarbij hem de tuchtstraf van de afzetting wordt opgelegd;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur H. Colin, op grond van artikel 94 van het besluit van de Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling administratie van de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 11 april 2002, houdende bevel tot neerlegging van het verslag en waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 7 mei 2002;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gehoord het verslag van staatsraad J. Lust;

Gehoord de opmerkingen van advocaat J. De Smet, die loco advocaat Th. Taffijn verschijnt voor verzoeker, en van advocaat M. Bleus, die loco advocaat Ph. Levert verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur H. Colin;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad op 10 november 2000 beslist verzoeker, adjunct-commissaris van politie te Brussel, de tuchtstraf van de afzetting op te leggen wegens de feiten waarvoor hij op 30 juni 2000 door het hof van beroep te Brussel veroordeeld is geworden; dat verzoeker op 17 januari 2001 aan de gouverneur meedeelt dat hij nog geen kennis heeft van een beslissing en dat indien er een beslissing mocht genomen zijn, zij hem alleszins niet betekend is geworden; dat de gouverneur op 14 februari 2001 antwoordt met een verwijzing naar haar brief van 13 november 2000 “die u toegestuurd werd onder aangetekende zending met ontvangstbewijs, en waarbij u een afschrift werd toegezonden van mijn besluit van 10 november 2000”; dat verzoeker op 21 februari 2001 tegen het besluit van 10 november 2000 het in artikel 290, § 2, van de nieuwe gemeentewet bedoelde beroep instelt; dat de minister van Binnenlandse Zaken op 5 juli 2001 meedeelt dat de gouverneur niet kan aantonen dat zij haar beslissing tijdig en op de door de wet voorgeschreven manier aan verzoeker heeft betekend, dat dit betekent dat het besluit van 10 november 2000 geen enkele rechtskracht heeft, en dat bij gebreke aan een tuchtstraf geen gevolg kan worden gegeven aan het verzoek om als beroepsinstantie op te treden;

Overwegende dat verwerende partij het verzoekschrift onontvankelijk noemt bij gebrek aan belang; dat zij meent dat verzoekers belang ongeoorloofd is omdat “verzoeker immers opnieuw toegang wenst te verkrijgen tot een ambt waaruit hij werd ontzet wegens het schandelijk misbruiken van ditzelfde ambt en het vertrouwen van het algemeen publiek in dit ambt”; dat zij tevens argumenteert dat verzoekers belang louter pecuniair is;

Overwegende dat verzoeker een rechtmatig belang er bij heeft de vernietiging van een hem opgelegde tuchtstraf van afzetting na te streven; dat hem dit belang ontzeggen, omdat hij terecht zou zijn afgezet, er op neerkomt ontvankelijkheid en grond van de zaak met mekaar te verwarren; dat verzoekers belang niet minder toereikend is omdat het zagezegd louter pecuniair zou zijn; dat een financieel belang evengoed een belang is;

Overwegende dat verwerende partij nog opwerpt dat verzoeker in gebreke is gebleven tijdig tegen de beslissing van 10 november 2000 het voorgeschreven administratief beroep in te stellen;

Overwegende dat de beoordeling van de exceptie samenhangt met de beoordeling van de grond van de zaak; dat ten gronde immers verzoeker doet gelden dat de beslissing van 10 november 2000 als ingetrokken moet worden beschouwd; dat indien dit, zoals hierna wordt onderzocht, juist mocht blijken, de exceptie hoe dan ook verworpen dient te worden; dat tegen een onbestaande, want per hypothese ingetrokken, beslissing immers geen administratief beroep openstaat;

Overwegende dat verzoeker onder meer de schending van artikel 307 van de nieuwe gemeentewet aanvoert; dat hij toelicht dat hem geen tuchtbeslissing ter kennis is gebracht, laat staan nog bij een ter post aangetekende brief of door overhandiging tegen ontvangstbewijs, dat bijgevolg de beslissing overeenkomstig artikel 307, tweede lid, van de nieuwe gemeentewet als ingetrokken dient te worden beschouwd;

Overwegende dat verwerende partij tegenwerpt dat verzoeker “zeker en vast” in het bezit is gekomen van de beslissing van 10 november 2000 “door middel van het (al dan niet aangetekend verzonden) schrijven dd. 13.11.2000”, dat er geen enkele wettelijke bepaling is die stelt dat de kennisgeving op straffe van nietigheid of straffe van vermoeden van intrekking per aangetekende zending moet gebeuren, dat het vermoeden van intrekking weerlegbaar is en te dezen door de verzending van de brief van 14 februari 2001 weerlegd is, dat ook de beroepsprocedure bij de Koning dat bevestigt, dat er geen enkele reden is waarom de brief van 13 november 2000 niet aan verzoeker zou zijn gezonden, dat er ook geen reden is waarom het schrijven niet zou zijn aangekomen, dat uit de feitelijke gegevens van het dossier duidelijk de kwade trouw van verzoeker blijkt, dat er alleszins kennisgeving is gebeurd door het schrijven van 14 februari 2001;

Overwegende dat artikel 307, eerste en tweede lid, van de nieuwe gemeentewet in verband met de tuchtstraf bepaalt :

“Van de met redenen omklede beslissing wordt zonder verwijl kennis gegeven aan de betrokkene, hetzij bij een ter post aangetekende brief, hetzij door overhandiging tegen ontvangstbewijs.

Wordt van de beslissing geen kennis gegeven binnen de termijn van tien werkdagen, dan wordt ze als ingetrokken beschouwd. Tuchtvervolgning voor dezelfde feiten kan niet worden ingesteld”;

Overwegende dat verwerende partij niet bewijst dat zij haar beslissing van 10 november 2000 binnen de gestelde termijn van tien werkdagen bij ter post aangetekende brief ter kennis van verzoeker heeft gebracht of dat zij hem de beslissing binnen die termijn tegen ontvangstbewijs heeft overhandigd; dat zij, voor zoveel dat van belang mocht zijn, ook niet aantoont dat de tuchtstraf aan verzoeker op een andere wijze is meegedeeld binnen de voormelde termijn van tien werkdagen; dat zij ter zake veel beweert, maar niets aantoont; dat zij kennelijk het in het middel aangevoerde artikel 307 van de nieuwe gemeentewet heeft geschonden;

Overwegende dat op grond van het voorgaande de tuchtstraf van 10 november 2000 geacht moet worden ingetrokken te zijn en het besproken annulatieberoep strikt genomen onontvankelijk is bij gebrek aan voorwerp; dat evenwel de verwerende partij er geen twijfel over laat dit niet zo te zien; dat er in die omstandigheden reden is de aangevochten beslissing formeel te vernietigen, voor de duidelijkheid in het rechtsverkeer,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 10 november 2000 van de gouverneur van het administratief arrondissement Brussel-Hoofdstad waarbij Danny Vannooten de tuchtstraf van de afzetting wordt opgelegd.

Artikel 2.

De kosten van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op
twintig juni 2002, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. LUST,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	F. BONTINCK,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

F. BONTINCK.

J. LUST.